



XIII MIĘDZYNARODOWY
KONKURS SKRZYPCOWY
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
14-29 października 2006

OMAL NAZAJUTRZ PO KONKURSIE w 2001 r. zaczęto w Towarzystwie Wieniawskiego myśleć o następnej — 13 (!) edycji turnieju. Nie było wątpliwości co do jednego: na czele jury powinien znów stanąć artysta wielkiego formatu, znany w świecie wirtuoz, przyjazny formom konkursowej rywalizacji. Jednocześnie — w pomysłach programowych i regulaminowych — otwarty na kompromisy z organizatorami. Słuszne ambicje i doświadczenia tych ostatnich pochłonęły jednak zbyt dużo czasu. Dopiero w połowie 2005 r. udało się doprowadzić do momentu, w którym tej ogromnej odpowiedzialności podjął się prof. Konstanty Andrzej Kulka, jeden z najznakomitszych polskich artystów muzyków, skrzypiek — solista i kameralista, pedagog. Od blisko 40 lat związany z Konkursami Wieniawskiego, chociaż sam nigdy nie ubiegał się w nich o laury. W jednym z wywiadów prasowych na pytanie, czy przed tym nowym zadaniem odczuwa treść podobną do premierowego występu, odpowiedział: „zawsze boję się, czy wszystko spamiętam, czy zagram tak, jakbym chciał. O Konkurs jednak jestem spokojniejszy. Wprawdzie debiutuję w roli przewodniczącego, mam jednakże ogromne zaufanie do doskonałych fachowców, zarówno jurorów, jak i organizatorów”. Można było wreszcie odetchnąć, tym bardziej że od grudnia 2003 r. Towarzystwo Wieniawskiego miało też swego nowego dobrodzieja finansowego — Fundację Grażyny i Jana Kulczyków. Odpowiednio wcześniej przygotowane i zatwierdzone preliminarze gwarantowały także środki państwowe i samorządowe.

Z różnych stron świata napłynęło w terminie ponad 100 zgłoszeń na Konkurs. Był to efekt dobrej i skutecznej promocji: informacje, programy, afisze w porę trafiły pod właściwe adresy, przede wszystkim do szkół muzycznych. Zaakceptowano również przywrócenie równowagi między utworami patrona Konkursu i pozostałych kompozytorów; Wieniawskiego trzeba było zagrać w każdym etapie. Prof. Kulka osobiście obejrzał i przesłuchał przeszło setkę kaset VHS. Zakwalifikował mniej niż połowę. Pierwsze sito było chyba zbyt surowe. Rekordowa w 2006 r. ilość blisko 20 międzynarodowych turniejów skrzypcowych na świecie sprawiła, iż tylko 32 osoby (zamiast oczekiwanych 40-45) stanęły na poznańskiej estradzie.

THE DAY AFTER THE COMPETITION IN 2001 preparations for the next, 13th competition, started at the Henryk Wieniawski Society. One thing was certain: the jury should be chaired by a great artist, a world renowned virtuoso, friendly to competition rivalry. At the same time — open to compromises with the organizers as regards the programme and regulations. But the organizers spent too much time on attempts to achieve their ambitions and to find someone who would meet their expectations. It was in mid 2005 when Prof. Konstanty Andrzej Kulka, one of the most eminent Polish musicians, a violinist, soloist and chamber musician, and a teacher decided to assume this great responsibility. He has been involved in H. Wieniawski Competitions for nearly 40 years, although he himself had never competed for the main prize. In one of his interviews when asked whether he still experienced stage fright identical to that he experienced during his first night performance he said: “I am always worried whether I will remember everything, whether I will play the way I would like to play. But I am more at ease when it comes to the Competition. Although it is a first for me in my capacity as jury chair, I have great confidence in the excellent professionals, both jurors and organizers”. The organizers heaved a sigh of relief; particularly that ever since December 2003 the Henryk Wieniawski Society has had a new sponsor — the Grażyna and Jan Kulczyk Foundation. Preliminary budget estimates, prepared early enough and approved, guaranteed an inflow of state and local funds.

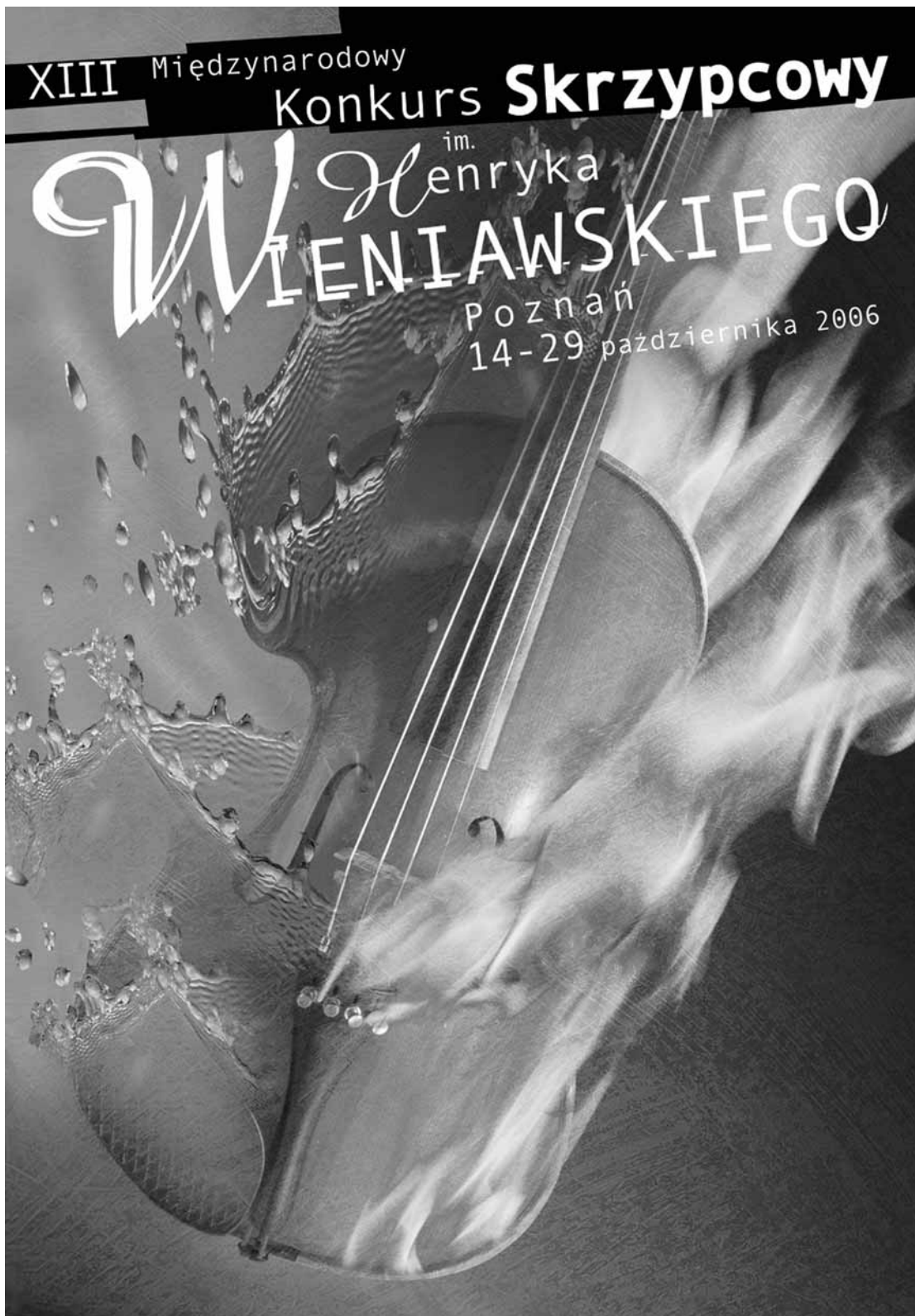
Over 100 musicians from all over the world applied to participate in the Competition. This was the effect of good and effective promotion: information, programmes, and billboards found their right destinations, particularly in music schools, on time. The balance between the pieces composed by H. Wieniawski and other composers has been restored. Competition entrants had to play Wieniawski’s music at every stage. Prof. Kulka has personally watched and listened to over one hundred VHS tapes and accepted less than half of the musicians. Perhaps this first screening was too harsh. Because of the record number of nearly 20 international violin competitions in the world in 2006 only 32 persons (instead

Zachwiały się też proporcje między liczbą cudzoziemców i Polaków. Jurorzy postanowili jednak palmą pierwszeństwa XIII Konkursu Wieniawskiego obdarzyć Polkę, talent szczególny, szlifowany w szkołach zaprzyjaźnionych miast – Poznania i Hanoweru.

Piękną klamrą udało się spiąć dwutygodniową rywalizację młodych wirtuozów. Rozpoczęła ją orkiestra The Academy of Saint Martin in the Fields pod dyrekcją Nevillea Marrinera, a zamknęła Sinfonia Varsovia z Maximem Vengerovem. Pierwszy w Poznaniu występ słynnego skrzypka wielu gospodarzom turnieju podziałał na wyobraźnię. Może właśnie ten artysta w 2011 r. pozwoli otworzyć prawdziwie nowy rozdział Konkursów Wieniawskiego?

of an expected 40-45) appeared on stage in Poznań. The proportion between the number of foreign and Polish musicians was also affected. The jurors decided to award the first prize of the 13th H. Wieniawski Violin Competition to a Polish musician, a special talent, refined in the schools of two twinned cities — Poznań and Hanover.

The two weeks of rivalry between the young virtuosos were opened by the Academy of Saint Martin in the Fields conducted by Neville Marriner and closed by Sinfonia Varsovia with Maxim Vengerov. The first performance of the famous violinist in Poznań stirred the imagination of many a competition host. Perhaps it is Maxim Vengerov who will open a truly new chapter of the Wieniawski Violin Competition in 2011?



XIII Międzynarodowy
Konkurs **Skrzypcowy**
im. Henryka
WIENIAWSKIEGO
Poznań
14-29 października 2006

Proj.
Igor
Morski

PROGRAM

I etap:

1. J.S. Bach — jeden utwór do wyboru spośród następujących: Adagio, Fuga g-moll, BWV 1001, Grave i Fuga z 2 Sonaty na skrzypce solo a-moll, BWV 1003, Adagio i Fuga z 3 Sonaty na skrzypce solo C-dur, BWV 1005, Chaconne z 2 Partity na skrzypce solo d-moll, BWV 1004;
2. H. Wieniawski — jeden z Kaprysów ze zbioru *L'école moderne pour violon seul*, op. 10;
3. N. Paganini — jeden z Kaprysów do wyboru spośród 24 Kaprysów op. 1 na skrzypce solo (1 – 12, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24);
4. Utwór dowolny na skrzypce solo lub z towarzyszeniem fortepianu (do 12 minut);

II etap:

1. W.A. Mozart — jeden koncert na skrzypce i orkiestrę do wyboru spośród następujących: G-dur, KV 216, D-dur, KV 218, A-dur, KV 219 (z towarzyszeniem fortepianu);
2. H. Wieniawski — jeden utwór do wyboru spośród następujących: Fantazja na tematy z *Fausta* Ch. Gounoda, op. 20, Wariacje na temat własny, op. 15, *Legenda*, op. 17, Scherzo-Tarantella g-moll, op. 16;

III etap:

I. Sonata na skrzypce i fortepian do wyboru spośród następujących:

1. G. Bacewicz — Sonata nr 4;
 2. L. van Beethoven — Sonata Es-dur, op. 12 nr 3, Sonata a-moll, op. 23, Sonata F-dur, op. 24, Sonata A-dur, op. 30 nr 1, Sonata c-moll, op. 30, Sonata G-dur, op. 30 nr 3;
 3. J. Brahms — Sonata G-dur, op. 78, Sonata A-dur, op. 100, Sonata d-moll, op. 108;
 4. C. Franck — Sonata A-dur na skrzypce i fortepian;
 5. S. Prokofiew — Sonata nr 1, Sonata nr 2;
 6. M. Ravel — Sonata G-dur;
 7. K. Szymanowski — Sonata d-moll, op. 9;
- II. Utwór H. Wieniawskiego do wyboru spośród następujących: Polonez D-dur, op. 4, Polonez A-dur, op. 21 (z towarzyszeniem fortepianu);

IV etap:

1. H. Wieniawski — jeden koncert na skrzypce i orkiestrę do wyboru spośród następujących: I Koncert skrzypcowy fis-moll, op. 14, II Koncert skrzypcowy d-moll, op. 22;
2. Jeden koncert na skrzypce i orkiestrę do wyboru spośród następujących:
 - L. van Beethoven — Koncert skrzypcowy D-dur, op. 61,
 - J. Brahms — Koncert skrzypcowy D-dur, op. 77,
 - P. Czajkowski — Koncert skrzypcowy D-dur, op. 35,
 - F. Mendelssohn-Bartholdy — Koncert skrzypcowy e-moll, op. 64,
 - J. Sibelius — Koncert skrzypcowy d-moll, op. 47,
 - D. Szostakowicz — I Koncert skrzypcowy a-moll, op. 77,
 - K. Szymanowski — I Koncert skrzypcowy, op. 35.



Polskim hymnem narodowym orkiestra kameralna The Academy of St. Martin in the Fields rozpoczęła koncert otwierający XIII Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego. Uroczystość odbyła się w auli uniwersyteckiej 14 października 2006 r. Program tworzyły: Koncert na orkiestrę smyczkową Grażyny Bacewicz, Symfonia hiszpańska Eduarda Lalo i VIII Symfonia Antonina Dvorzaka

Sir Neville Marriner,
twórca i szef londyńskiej orkiestry,
dobrze już znanej w Poznaniu,
po raz pierwszy gościł na tej estradzie

Alena Baeva, laureatka I nagrody
XII Konkursu Wieniawskiego, była wykonawczynią
partii solowej Symfonii E. Lalo. Na zdjęciu:
skrzypkaczce gratuluje N. Marriner i dziękują owacją
członkowie słynnej orkiestry





Przed oficjalnym otwarciem Konkursu
odbyło się spotkanie z kandydatami
i losowanie kolejności występów.

Los wskazał nazwisko Polaka,
Wojciecha Koprowskiego (w środku górnego zdjęcia),
który rozpoczął XIII Konkurs Wieniawskiego



Podobnie jak w poprzednich edycjach — o zakwalifikowaniu kandydata do Konkursu decydował przegląd wideo-kaset z nagraniami wspólnego dla wszystkich eliminacyjnego programu. Obejrzał je i przesłuchał przewodniczący jury prof. K.A. Kulka, wybierając do właściwej rywalizacji — spośród stu kilku kaset — 49 osób z 20 krajów, w tym 19 Polaków. Do Konkursu przystąpiło niestety tylko 32 kandydatów (w większości z Polski). Oto ich nazwiska: Kinga Natalia Augustyn (Polska), Michał Bryła (Polska), Magdalena Filipczak (Polska), Oganies Girunyan (Rosja), Agnieszka Guz (Polska), Piotr Jasiurkowski (Polska), Jonian-Ilias Kadesha (Albania/Grecja), Paweł Kisza (Polska), Simeon Klimashevskiy (Rosja), Wojciech Koprowski (Polska), Stepan Lavrov (Rosja), Mah-Ri-Sol Lee (Korea Płd.), Mari Lee (Korea Płd.), Maria Machowska (Polska), Jarosław Nadrzycki (Polska), Marta Pawłowska (Polska), Wojciech Pławner (Polska), Maria Shalgina (Rosja), Saki Shirokoji (Japonia), Lev Solodovnikov (Rosja), Anna Maria Staśkiewicz (Polska), Airi Suzuki (Japonia), Natalia Szadkowski (Polska), Marianna Szadowiak (Polska), Agata Szymczewska (Polska), Stefan Tarara (Niemcy), Ludwika Maja Tomaszewska (Polska), Chen-Han Tsai (Tajwan), Bart Vandenbogaerde (Belgia), Bartosz Woroch (Polska), Nany Zhou (USA), Anna Ziółkowska (Polska).



Przewodniczący jury
prof. Konstanty Andrzej Kulka
(z prawej) i dyrektor Konkursu Andrzej Wituski

JURY:

KONSTANTY ANDRZEJ KULKA (przewodniczący)
EDUARD GRACZ
IDA HAENDEL
KOICHIRO HARADA
MARINA JASZWILI
WOLFGANG MARSCHNER

BARTŁOMIEJ NIZIOŁ
IGOR OZIM
ZLATKO STAHULJAK
WANDA WIŁKOMIRSKA (wiceprzewodnicząca)
LINA YU
GRIGORIJ ZHYSLIN

Tradycyjne zdjęcie członków jury w Sali im. Lubrańskiego Collegium Minus Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza



Stół jurorów w auli uniwersyteckiej.
Od prawej: B. Nizioł, K. Harada,
G. Zhyslin (stoi) i L. Yu



Jurorzy odwiedzili też siedzibę
Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego
przy ul. Świętosławskiej; spotkali się z członkami
zarządu i pracownikami biura. Na zdjęciu od lewej:
K. Harada, I. Haendel, W. Wilkomirska, B. Nizioł,
M. Grabarczyk (członek zarządu) i W. Marschner



Członkowie jury: Marina Jaszwili i Igor Ozim
przeglądają najnowszy numer
„Gazety na Wieniawskiego”,
codziennego wydawnictwa konkursowego

Wybitny skrzypek i pedagog niemiecki
prof. Wolfgang Marschner — za swoje
długoletnie zasługi dla polskiej wiolinistyki,
wyróżniony został podczas Konkursu
przez ministra kultury RP medalem Gloria Artis





Wielu konkursowiczom w rywalizacji towarzyszyli najbliżsi. Na zdjęciu: Japonka Airi Suzuki (pierwsza z lewej) z rodzicami



Rosjanka Maria Shalgina reprezentowała grupę w dużym stopniu już ukształtowanych muzycznie uczestników konkursu

16-letnia Mari Lee z Korei Płd. — od pierwszego występu znalazła się w gronie ulubieńców publiczności

Niemiec Stefan Tarara zwracał uwagę słuchaczy muzycznym temperamentem i nieodłącznym uśmiechem





Bracia: Wojciech Plawner, uczestnik XIII Konkursu (z lewej) i Piotr — współzwycięzca Konkursu w 1991 r.



Najmłodsza kandydatka do laurów, zaledwie 13-letnia Amerykanka Nancy Zhou



Finalistom Konkursu towarzyszyła Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Poznańskiej pod dykcją Tadeusza Wojciechowskiego





Późnym wieczorem 28 października 2006 r. dyrektor Andrzej Wituski w obecności członków jury ogłosił wyniki XIII Konkursu

Agata Szymczewska (Polska) — I nagroda i złoty medal oraz 23 nagrody pozaregulaminowe m.in. w formie koncertów i recitali



Airi Suzuki (Japonia) — II nagroda i srebrny medal oraz nagrody pozaregulaminowe



Anna Maria Staśkiewicz (Polska) — III nagroda i brązowy medal oraz nagrody pozaregulaminowe



Lev Solodovnikov (Rosja)
— IV nagroda



Maria Machowska (Polska) — V nagroda



Jarosław Nadrzycki (Polska) — V nagroda



Wojciech Pławner (Polska) — VI nagroda



Po południu ostatniego dnia XIII Konkursu Wieniawskiego w Ratuszu odbyło się wręczenie ponad 40 nagród pozaregulaminowych, ufundowanych przez instytucje, firmy i przedsiębiorstwa oraz osoby prywatne. Na zdjęciu: laureaci turnieju

Wieczorem w auli uniwersyteckiej, ukoronowanie dwutygodniowej rywalizacji: słowo dyrektora Andrzeja Wituskiego, uroczystość wręczenia głównych nagród i koncert laureatów. Jurorzy i laureaci stanęli do wspólnej fotografii, a w części muzycznej razem zagraли *Legendę*...





Triumfatorka Konkursu Agata Szymczewska
— z dyplomem I nagrody i ze złotym medalem



Srebrna medalistka Airi Suzuki — na koncercie
galowym z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej
pod dykcją Tadeusza Wojciechowskiego

Przebieg koncertu można było obserwować
także przed aulą UAM — na specjalnym ekranie



Wreszcie chwila odprężenia — tuż po Konkursie tradycyjne spotkanie uczestników, gości i gospodarzy. Zaciekawienie — m.in. samej Idy Haendel — wzbudziły słodkie skrzypce i wielki tort dzieła mistrza Adama Nowaka (członka Zarządu naszego Towarzystwa). To także okazja do spotkań starych znajomych; na zdjęciu (z prawej) Jan Kulczyk — ówczesny główny prywatny sponsor Towarzystwa Wieniawskiego i XIII Konkursu z Vadimem Brodskim, triumfator turnieju w 1977 r.





29 października 2006 r. w samo południe Port Lotniczy Poznań-Ławica otrzymał imię Henryka Wieniawskiego. W hallu portu umieszczono stosowną tablicę, którą odsłoniły Ida Haendel, Wanda Wilkomirska i Marina Jaszwił, trzy wielkie artystki tworzące żywą historię Konkursów Wieniawskiego



W uroczystości wziął udział prezydent Poznania Ryszard Grobelny (na zdjęciu z prawej — z dyrektorem Konkursu Andrzejem Wituskim)



Jednym z honorowych gości Konkursu i dyrektora Wituskiego był Herbert Schmalstieg, były długoletni nadburmistrz Hanoweru, miasta partnerskiego Poznania. Wszechstronna współpraca stolic Wielkopolski i Dolnej Saksonii, zwłaszcza na polu muzyki, była owocem m.in. szczególnych wzajemnych sympatii obu panów



...i niezwykle, osobistego zaangażowania Haralda Boehlmann, kierującego w tym czasie resortem kultury w hanowerskim magistracie. Na zdjęciu: gratuluje zwyciężczyni Konkursu



Jeszcze nie wybrzmiały emocje i echa ostatnich akordów konkursowych, a już następnego dnia (30 października 2006 r.) Towarzystwo im. Wieniawskiego wraz ze swymi dobrodziejami ponownie zaprosiło melomanów do auli UAM na pierwszy w Poznaniu występ Maxima Vengerova. Jeden z największych współczesnych artystów: skrzypek, altowiolista, dyrygent i pedagog, rozpoczął życiorys artystyczny zwycięstwem w Konkursie im. K. Lipińskiego i H. Wieniawskiego w Lublinie. Miał wtedy 10 lat, przyjechał z Nowosybirsk, zafascynował się Wieniawskim i Polską. Dzisiaj zna go cały muzyczny świat

Ten fantastyczny wieczór stworzył także okazję do wspomnień o dopiero co zakończonym Konkursie i snucia pierwszych planów na przyszłość. Na zdjęciu: Maxim Vengerov w rozmowie z Idą Haendel i Grigorijem Żyslinem

Konstanty Andrzej Kulka — przewodniczący jury (z prawej) z Andrzejem Wituskim, dyrektorem Konkursu i Władysławą Stróżyk z dyrekcji Filharmonii, w rękach której znajdowały się trudne sprawy organizacji konkursowej i koncertowej widowni



Z Orkiestrą Sinfonia Varsovia pod dyktando Andrzeja Boreyki, wybitnego rosyjskiego dyrygenta polskiego pochodzenia (w latach 1991–1995 dyrektora Filharmonii Poznańskiej), M. Vengerov brawurowo zagrał I Koncert skrzypcowy Dymitra Szostakowicza. W programie koncertu była też *Symfonia fantastyczna* Hectora Berlioz





Dzień po XIII Konkursie Wieniawskiego do zbiorowej fotografii stanął — prawie w komplecie — dwudziestokilkusobowy zespół odpowiedzialny za przygotowanie i przebieg tego bardzo skomplikowanego przedsięwzięcia, zbierając od uczestników turnieju, jurorów i gości sporo ciepłych słów — w liczbie znacznie przekraczającej wyrazy niezadowolenia. Stąd większość uśmiechniętych twarzy. Na zdjęciu w pierwszym rzędzie od prawej: Andrzej Wituski (dyrektor Konkursu), Krystyna Wasiłowska, Magdalena Wiśniewska, Iwona Leśniewicz, Helena Jankowska, Ewa Mikołajczak, Barbara Gumna, Władysław Radomski, Anna Stańczyk, Monika Kusz, Romuald Polczyński (zastępca dyrektora). W drugim rzędzie od prawej: Piotr Tkacz, Natalia Żak, Iwona Tomaszewska, Katarzyna Tuliszka, Laura Stawska, Aleksander Radzewski (zastępca dyrektora), Marek Koczy, Benedykt Niewczyk, Izabela Jackowiak, Tomasz Cyz (rzecznik prasowy i redaktor „Gazety na Wieniawskiego”), Sylwia Wilczak i Marta Kaźmierska. W trzecim rzędzie od prawej: Paweł Burchardt, Filip Wiśniewski, Waldemar Łyś i Krzysztof Szaniecki